

SIMAI MIHÁLY

Lét – gömb – meditáció

(OLASZ ATTILA GÖMBJÁTÉK-KÉPE ELŐTT)

TALÁN A TÁGULÁS

– *ahogyan a szülőút*
tágul
egy új életnek teret adva

TALÁN A TÁGULÁS

– *ahogy léggömb növekszik*
belélegezve a
teljesedés metamorfózisát

TALÁN A TÁGULÁS

– *ahogy egy száradó öregedő*
test aurája megtelik
időn-túli terek-fölötti
Léttel

TALÁN A TÁGULÁS

– *és mégsem az*
mert közben
befelé
mélyebbre
új meg új
gömbhéjakat hasítva át
zzzzuhanannn
önnön határtalan Énjét keresve
a Tükör-Univerzumot ahol
a Belső Magban végtelen a tér

aztán

aztán
a szétrebbent szőlőszemek
vissza-
térnek a téridő csapdáiból
a fürtre

az Ember-Föld-karambolban behorpadt
anyag-anyatest
visszagömbölyül

az elvérző Nap
sebei befornak

rejtélyes
függőkert-dimenziókban
fürt-milliárdok érlelik
Isteni Terv szerint
a Teljességet

gyémátnál
gyémántabb
tengely
körül
forog
tovább
a LÉT

albatrosz

albatrosz-tudatom a világ-
tenger fölött végtelen-fesztávú szárnyát
napszélbe mártva lebeg

a hihetetlen meghittsége hívja
szférák
szeráfok
istenek

között

a lét-rettenet és a Lét
gyönyör-lüktetése között

emlékezeted
és az isteni
emlékezet között

a Végső Valóság s a rög-való között

elfeketedő ezüstláncon
leng
időzített
csillagod

hová?
miért?
meddig még..?
nem tudod

csak azt hogy
nem szabad feledned a
sziklába-zárt angyalszárny suhogását

Aránypár

a Végtelen néha hazatalál
kóborlásából

itt ülünk
egymással szemben

egy megfejthető

s

egy megfejthetetlen

